

TOINEN PAINOS

Euroopan talous-
ja sosiaalikomitea

UUDISTETTU JULKILAUSUMA
EU:N sinisen kehityksen ohjelman
PUOLESTA

#EUBlueDeal

Euroopan järjestäytynyt kansalaisyhteiskunta toistaa kehotuksensa toteuttaa toimia vesiresilienssin parantamiseksi

Maailmanlaajuisen vesikriisin vaikutukset koettelevat Eurooppaa. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) tunnustaa veden keskeisen roolin yhteiskunnassamme sekä moninaiset veteen liittyvät haasteet. Se kehotti vuonna 2023 laatimaan EU:n sinisen kehityksen ohjelman ja ehdotti ensimmäistä kertaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa vesi asetetaan Euroopan unionin strategiseksi ja erilliseksi painopisteeksi ja otetaan huomioon kaikissa sen toimintapolitiikoissa.

Euroopan järjestäytyntä kansalaisyhteiskuntaa – työnantajia, työntekijöitä ja kansalaisjärjestöjä – edustava komiteamme pitää vettä varautumisen, elintarviketurvan, energian ja kilpailukyvyn sekä rauhan ja vakauden kannalta keskeisenä tekijänä. Vedellä on vahva sosiaalinen sekä ihmisoikeuksiin ja terveyteen liittyvä ulottuvuus, jota ei saa jättää huomiotta: miljoonien eurooppalaisten saatavilla ei edelleenkään ole kohtuuhintaista ja hyvälaatuista vettä ja sanitaatiota, ja he ovat vaarassa kärsiä vesiköyhyydestä. Tätä ei voida hyväksyä runsasvetisellä mantereella.

Lisäksi EU:ssa menetetään vuotojen vuoksi keskimäärin 25 prosenttia juomavedestä, ja joissakin Euroopan osissa hävikki on jopa 60 prosenttia. Vaikka joissakin jäsenvaltioissa päästään alle 10 prosentin vuotomääriin, parantamisen varaa on vielä paljon. Meidän on suojeltava vesinfrastruktuuriamme ja -varojamme äärimmäisiltä sääilmiöiltä, kyberhyökkäyksiltä ja muilta uhilta sekä varmistettava, että vihreää ja digitaalista siirtymää varten käyttöönottamamme ratkaisut tukevat myös vesiresilienssiä. Lisäksi on erittäin tärkeää yhdistää valtameripolitiikka ja makean veden politiikka siten, että luodaan vahvoja synergioita ja mahdollisuuksia yhteisöille sekä tuetaan terveitä luonnon ekosysteemejä.

Ilmastonmuutosta, biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä ja saastumista koskevalla planetaarisella kolmoiskriisillä on vahva yhteys veteen liittyviin maailmanlaajuisiin haasteisiin. Vesiturvallisuus kytkeytyykin yhä tiiviimmin kansainväliseen vakauteen, muuttovirtoihin ja konfliktien ehkäisyyn. EU:n on tehostettava ponnistelujaan maailmanlaajuisena johtajana, joka tukee vesialan toimia ja vesiresilienssiä kaikilla käytettävissä olevilla keinoilla. Vesiturvallisuuden edistäminen tukee myös YK:n 17 kestävän kehityksen tavoitteen saavuttamista.

Kehotuksemme laatia EU:n sinisen kehityksen ohjelma on saanut myönteisen vastaanoton muissa unionin toimielimissä ja kerännyt laajasti tukea sidosryhmiltä, jotka edustavat nuoria, eri toimialoja, maanviljelijöitä, ratkaisujen tarjoajia, ympäristöjärjestöjä ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioita. Niillä kaikilla on yhteinen tavoite: luoda vahva Euroopan tason vesipolitiikka, jotta voidaan turvata puhdas vesi ihmisille, planeetalle ja yhteiskunnan keskeisille toiminnolle nyt ja tulevaisuudessa.

Tämä yhteinen sitoutuminen on epäilemättä nostanut veden asemaa EU:n poliittisella asialistalla. Vesiresilienssi on nyt keskeinen osa komission jäsenen Jessika Roswallin vastuualuetta, ja julkilausumamme on antanut sysäyksen vesiresilienssiä koskevan strategian julkaisemiselle. Toinen myönteinen virstanpylväs on ollut vesialan osaamis- ja innovaatioyhteisön perustaminen Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) yhteyteen.

Komitea suhtautuu myönteisesti vesiresilienssistrategiaan ja siihen liittyviin konkreettisiin toimiin selkeänä askeleena oikeaan suuntaan. Se tukee strategian vahvaa keskittymistä puhtaan ja kohtuuhintaisen veden ja sanitaation turvaamiseen kaikille, voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon tehostamiseen sekä sellaisen vesiälykkään ja kilpailukykyisen talouden rakentamiseen, jossa vesihaasteisiin puututaan koko yhteiskunnan kattavalla lähestymistavalla.

Komitea on antanut kehotuksensa julkaisemisen ja vesiresilienssistrategian hyväksymisen jälkeen lisäsuosituksia Euroopan vesipolitiikan vahvistamiseksi. Se ehdottaa keskeisenä uutena ja konkreettisenä toimenpiteenä kaikkeen uuteen ja tarkistettavaan EU:n lainsäädäntöön sovellettavaa vesitestiä sen varmistamiseksi, että vesiulottuvuus otetaan jatkossa asianmukaisesti huomioon unionin lainsäädännössä. Onkin aika toistaa komitean kehoitus ja päivittää EU:n sinisen kehityksen ohjelmaa koskeva julkilausuma kattamaan nämä uudet suositukset. Samalla komitea vahvistaa sitoutumisensa vesiresilienssistrategian toteuttamiseen vesikriisin ratkaisemiseksi ja konkreettisten lisätoimien valtavirtaistamiseksi kaikissa EU:n toimintapolitiikoissa.

Komitea toistaa EU:n toimielimille ja jäsenvaltioille esittämänsä kehotuksen ottaa nämä periaatteet ja ehdotukset huomioon ja nostaa vesi rahoituksen strategiseksi painopisteeksi, alkaen seuraavasta EU:n monivuotisesta rahoituskehyksestä (2028–2034). Panemalla täytäntöön vesiresilienssiä tukevan kunnianhimoisen ja kattavan strategian, turvaamalla rahoituksen ja edistämällä tarvittavia taitoja ja teknologioita Eurooppa voi muuttaa vesihaasteet todelliseksi mahdollisuuksiksi ja yhteiskunnallisen kehityksen edistäjiksi.

ETSK jatkaa aiheen käsittelyä EU:n tasolla ja toimii tiiviissä vuorovaikutuksessa sidosryhmäyhteisön kanssa erityisesti toimielinten välisen EU:n sidosryhmäfoorumien kautta, jota komitea ehdotti osana EU:n sinisen kehityksen ohjelmaa koskevassa kehotuksessaan. Kuten työohjelmassani jälleen todettiin, kansalaisyhteiskunta on asetettava Euroopan ytimeen! Komitea aikoo myös edistää maailmanlaajuisella tasolla tehtävää työtä tulevaisuuden vesikonferensseissa ja muilla foorumeilla tukien siten vesialan toimiin liittyvää Euroopan johtoasemaa.

Luotamme sitoutumiseen EU:n sinisen kehityksen ohjelmaan ja sille antamaanne tukeen. Työnantajilla, työntekijöillä ja kansalaisjärjestöillä voi olla keskeinen rooli laadittaessa ja toteutettaessa Euroopan kattavaa ja strategista vesipolitiikkaa, jossa kukaan eikä yksikään ala jää jälkeen.

Seamus Boland, ETSK:n puheenjohtaja

Marraskuu 2025

EU:n sinisen kehityksen ohjelman peruseriaatteen

Periaate 1:

Kaikki EU:n toimintapolitiikat on sovitettava yhteen Euroopan uuden vesipolitiikan kanssa, kuten on tehty Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kohdalla. Sinisen kehityksen ohjelman politiikkojen ja toimien on perustuttava **ajantasaisiin, täsmällisiin, avoimiin, vertailukelpoisiin, helposti saatavilla oleviin ja luotettaviin vesitietoihin.**

Periaate 2:

Ekosysteemien, kosteikkojen ja biologisen monimuotoisuuden ennallistamisen ja suojelun olisi oltava olennainen osa sinisen kehityksen ohjelmaa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus kestäväen kehityksen tavoitteiden kanssa.

Periaate 3:

EU:n politiikoissa olisi otettava lähteestä mereen-lähestymistavan mukaisesti huomioon **meriveden ja makean veden välinen suhde. EU:n vesi- ja meripolitiikkojen välistä johdonmukaisuutta** olisi edistettävä, jotta voidaan vastata haasteisiin ja hyödyntää mahdollisuuksia.

Periaate 4:

Euroopan unionin on omaksuttava ihmisoikeuksiin perustuva lähestymistapa veteen ja torjuttava vesiköyhyttä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteen 20 mukaisesti. **Myös oikeus terveelliseen ympäristöön olisi tunnustettava perusihmisoikeudeksi.**

Periaate 5:

Vesi-, sanitaatio- ja hygieniapalvelujen on **oltava kestäviä, tasapuolisia, korkealaatuisia ja kohtuuhintaisia kaikille.** Vesikriisin sattuessa kansalaisten ja heidän perustarpeidensa on oltava etusijalla.

Periaate 6:

Vesiturvallisuus on ratkaisevan tärkeää, ja sen on oltava vahva pilari **varautumisunionistrategiassa** ja kaikissa selviytymiskykyyn liittyvissä toimissa.

Periaate 7:

Kaikkia veden käyttäjiä olisi kannustettava ottamaan käyttöön ratkaisuja ja käytäntöjä, joilla tuetaan veden kestävää käyttöä ja kulutusta.

Periaate 8:

EU:n on tuettava sellaisten teknologioiden kehittämistä, jotka mahdollistavat vedenkäytön tehokkuuden, veden kierrätyksen ja veden saastumisen vähentämisen, sekä näiden teknologioiden asteittaista käyttöönottoa maataloudessa, teollisuudessa ja kotitalouksissa.

Periaate 9:

Verkostojen vuodoista ja maatalouden, teollisuuden, kotitalouksien ja kaikkien muiden käyttäjien **veden tuhlauksesta johtuvaa vesihävikkiä on vähennettävä merkittävästi.**

Periaate 10:

Maatalous on sekä veden niukkuuden merkittävä syy että sen uhri. **EU:n on varmistettava strategisen suunnitelman avulla tarpeeksi laadukkaan veden saatavuus ja sen kestävä hallinta maataloudessa riittävän ja kestävän elintarviketuotannon mahdollistamiseksi EU:ssa.**

Periaate 11:

Energian, veden ja kriittisten raaka-aineiden välinen yhteys huomioon ottaen **vesi on nähtävä keskeisenä osana EU:n teollisuusstrategiaa.** EU:n on varmistettava, että **vihreää ja digitaalista siirtymää koskevat ratkaisut ovat myös vesiresilienssin kannalta kestäviä.**

Periaate 12:

Teollisuudessa on tarpeen alakohtainen lähestymistapa, koska eri teollisuudenaloilla on erilaisia vedenkäytön tarpeita ja sen tehokkuuteen liittyviä mahdollisuuksia. **Vahingon välttämisen periaate on sovitettava yhteen taloudelliseen toimintaan liittyvän vedenkäyttöoikeuden kanssa.**

Periaate 13:

Ammattitaitoisen ja erikoistuneen työvoiman saatavuus on varmistettava, ja eurooppalaisten yritysten kilpailukyky on turvattava.

Periaate 14:

Kattavan EU:n vesipolitiikan oheen tarvitaan myös yhtä kunnianhimoinen rahoitussuunnitelma. Veden hintojen, kustannusten ja verojen on oltava oikeudenmukaisia ja avoimia, ja hintojen on perustuttava kustannusten täysimääräisen kattamisen periaatteeseen.

Periaate 15:

EU:n olisi oltava **maailman johtava vesialan toimien puolestapuhuja** lisäämällä sinistä diplomatiiaa koskevia ponnistelujaan ja juurruttamalla **vesi rauhan** ja kehityksen **edistämisen välineeksi.** Tämän sitoumuksen olisi katettava kaikki EU:n kauppa- ja ulkopoliittiset toimet.

Periaate 16:

On välttämätöntä **kehittää kansainvälisiä toimintapolitiikkoja,** joilla **pannaan täytäntöön saastuttaja maksaa -periaate** ja **ennalta varautuva lähestymistapa,** jotta voidaan **edistää veden tehokasta käyttöä kaikilla talouden ja yhteiskunnan osa-alueilla, vähentää pilaantumista ja ennallistaa pilaantuneita ja heikkokuntoisia vesistöjä.**

Periaate 17:

EU:n sinisen kehityksen ohjelma edellyttää **makean veden varantojen, myös pohjaveden, asianmukaista hallinnointia.** ETSK kehottaa soveltamaan **vesistöalueisiin perustuvaa lähestymistapaa,** johon kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät osallistuvat. Nykyisiä rajatylittäviä vesistöalueiden yhteistyöaloitteita olisi syvennettävä, kehitettävä ja rahoitettava asianmukaisesti.

Kiireellisesti täytäntöön pantavat EU:n sinisen kehityksen ohjelman toimet

Edessä olevat haasteet huomioon ottaen meidän on toimittava kiireellisesti. **ETSK kehottaa lainsäätäjiä toteuttamaan seuraavat toimet.** Merkillä ✓ merkittyjä tavoitteita voidaan pitää saavutettuina. **Komitea aikoo seurata tarkasti suositustensa täytäntöönpanoa varmistaakseen, että edistystä tapahtuu.**

1.	ETSK suosittelee, että uuteen tai tarkistettuun EU:n lainsäädäntöön sovelletaan järjestelmällisesti vesitestiä sen määrittämiseksi, onko vesilottuvuus otettu asianmukaisesti huomioon, ja sen varmistamiseksi, että EU:n lainsäädäntö on Euroopan vesiresilienssi-strategian tavoitteiden mukaista.
2.	Vesiköyhyyden ymmärtämiseksi tarvitaan yhteistä lähestymistapaa EU:n tasolla. EU:n on laadittava yhteiset suuntaviivat laadukkaiden ja kohtuuhintaisten vesi- ja sanitaatiopalvelujen saatavuuden seuraamiseksi sekä kartoitettava tilannetta ja tarkkailtava kehitystä säännöllisesti.
3.	ETSK:n ja muiden unionin toimielinten olisi perustettava yhdessä EU:n neuvoo-antava vesialan sidosryhmäfoorumi seuraamaan EU:n vesiresilienssi-strategian täytäntöönpanoa, jakamaan parhaita käytäntöjä, tukemaan vesiresilienssi-foorumin valmistelua ja varmistamaan foorumin työn ja päätelmien jatkuva seuranta.
4.	EU:n olisi löydettävä synergioita ja vahvistettava yhteistyötä meriteollisuuden ja maalla toimivan teollisuuden ja niiden toimintojen välillä, edistettävä puhdasta valtamerienergiaa ja merellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa , puututtava maalla sijaitseviin meren pilaantumista aiheuttaviin lähteisiin ja varmistettava terveet valtameret eurooppalaisen valtamerisopimuksen mukaisesti.
5.	On tarpeen kerätä järjestelmällisesti avointa, vertailukelpoista, helposti saatavilla olevaa ja luotettavaa dataa nykytilanteesta ja pitkän aikavälin suuntauksista EU:n tasolla seuraavien seikkojen osalta: vesihuolto, veden ja sanitaation saatavuus, pilaantuminen, vesi-infrastruktuurien tila, pinta- ja pohjavedenotto sekä vedenkäyttö teollisuus-, maatalous- ja kotitalousprosesseissa.
6.	Kansallisista vesisuunnitelmista olisi tehtävä pakollisia , jotta voidaan laatia strategia, jossa otetaan huomioon tarve turvata veden jatkuva saatavuus myös häiriötilanteissa niin, että samalla varmistetaan taloudellinen kilpailukyky.
7.	Kunkin jäsenvaltion vesi-infrastruktuuri ja vesivarat on arvioitava välittömästi ja perusteellisesti , jotta voidaan tunnistaa kiireelliset investointitarpeet. ETSK kehottaa Euroopan komissiota aikaistamaan vuoteen 2030 asetettua määräaika , johon mennessä jäsenvaltioiden on laadittava kansalliset toimintasuunnitelmat vuotojen vähentämiseksi. Kaikissa jäsenvaltioissa olisi annettava johdonmukaista lainsäädäntöä sellaisen mekanismin perustamiseksi, jonka avulla huolehditaan veden kestäväpohjaisesta varastoinnista sateisina kausina.
8.	Vesi- ja sanitaatioinfrastruktuurin kehittämistä olisi rahoitettava erityisesti sosiaalisesti heikommassa asemassa olevilla kaupunki- ja maaseutualueilla. Tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi kaupunkien perusparannusallon yhteydessä.
9.	Hinnoissa on otettava huomioon pitkän aikavälin vesiturvallisuus ja saastuttaja maksaa periaate, ja hinnoittelun avulla on varmistettava veden yleinen saatavuus ja kohtuulliset hinnat erityisesti haavoittuville ryhmille. EU:n tasolla olisi otettava käyttöön yhteinen lähestymistapa veden hintojen oikeudenmukaiseen määrittelyyn. Vesimaksuilla voitaisiin antaa hintasignaaleja kestävämmän kulutuksen varmistamiseksi.
10.	Vesitehokkaan yhteiskunnan luomisen edistämiseksi on käynnistettävä tiedotuskampanjoita ja erityistoimia, joilla edistetään veden arvon ymmärtämistä, kehitetään tehokkaita vedenkulutusmalleja ja pyritään muuttamaan käyttäytymistä ajan myötä.
11.	Kuluttajien tietoisuuden lisäämiseksi olisi nykyisen EU:n energiamerkin ohella otettava laajalti käyttöön vedenkulutusmerkintä kodinkoneille ja laitteille. Kuluttajia on kannustettava arvioimaan vesijalanjälkensä.
12.	Olisi otettava käyttöön kannustimia kiertoperiaatteen mukaiseen vesitalouteen siirtymiseksi ja veden uudelleenkäytön tukemiseksi kaikentyyppisten vedenkuluttajien keskuudessa. Juomavesi olisi muussa käytössä korvattava säännönmukaisesti muista lähteistä saatavalla vedellä aina, kun se on mahdollista.
13.	Veden olisi oltava keskeisenä pilarina EU:n puhtaan teollisen kehityksen ohjelmassa. EU:n teollisuusstrategiaa ja siihen liittyviä siirtymäpolkuja koskevia asiakirjoja on tarkistettava viipymättä, jotta niihin voidaan sisällyttää veteen liittyvät teollisuuden haasteet ja mahdollisuudet huomioiden erityisesti vesi-intensiiviset teollisuudenalat ja vesitehokkaan teknologian käyttöönoton tukeminen.
14.	On toteutettava toimenpiteitä kriittimpien teollisuudenalojen vedensaannin varmistamiseksi kriisitilanteissa ottaen huomioon niiden merkityksen yhteiskunnalle.

- ✓ 15. EU:n tulisi vauhdittaa pyrkimyksiään **vesialan osaamis- ja innovaatioyhteisön** perustamiseksi Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) yhteyteen ja tehostaa ”viiden mission” mallia.
16. **Tekoöly ja datakeskukset on integroitava EU:n teollisuus- ja vesiresilienssisuunnitteluun kautta linjan.** Tähän sisältyisi muun muassa vesitehokkaiden **jäähdytysteknologioiden** tukeminen ja **keskusten perustamisen välttäminen alueilla, joilla vettä on niukasti.**
17. ETSK kehottaa EU:ta kehittämään **nimenomaan puhtaan teknologian alaa koskevan siirtymäpolun**, johon sisältyy inhimillistä ulottuvuutta koskeva tiekartta, jolla **varmistetaan tarvittavan työvoiman saatavuus ja taidot** vesiresilienssin tukemiseksi.
18. **Kaikissa yhteisen maatalouspolitiikan järjestelmissä olisi edistettävä kestävää ja tehokasta vesienhoitoa** ja otettava käyttöön indikaattoreita kussakin jäsenvaltiossa, jotta voidaan seurata vesienhoidon edistymistä. On osoitettava kohdennettua tukea, jolla varmistetaan maatalouselintarvikealan kestävä siirtymä ja ilmastonmuutokseen sopeutuminen hyödyntäen erityisesti kestäviä käytäntöjä, kuten uudistavaa viljelyä.
19. **EU:n maatalous- ja teollisuuspolitiikkaan on sisällytettävä toimenpiteitä, joilla edistetään veden säästämistä, uudelleenkäyttöä ja kierrätystä sekä vesien pilaantumisen vähentämistä** hyödyntämällä hyviä käytäntöjä, koulutusta ja uusia teknologisia ratkaisuja vettä älykkäästi käyttävän yhteiskunnan luomiseksi.
20. **Veden kestävää käyttöä koskevia ehtoja olisi käytettävä kriteereinä kaikissa EU:n rahastoissa**, jotta vältetään sellaisten hankkeiden tukeminen, jotka ovat vesipuitteiden, Euroopan vesiresilienssi-strategian ja EU:n sinisen kehityksen ohjelman tavoitteiden vastaisia.
21. Kansallisten rahastojen lisäksi EU:n tasolle on perustettava **sinisen siirtymän rahasto, joka muodostaa keskitetyn yhteyspisteen vesialan investointeja varten ja jossa yhdistyvät julkiset investoinnit ja innovatiivinen rahoitus.**
22. **Sinisen siirtymän rahastosta tuetaan häiriönsietokykyistä infrastruktuuria ja kestävää vesienhoitoa, tutkimusta ja vesitehokkaan teknologian käyttöönottoa.** Siitä rahoitetaan investointeja **työoloihin, laadukkaisiin työpaikkoihin ja koulutukseen** sekä toimenpiteisiin, joilla **vähennetään eriarvoisuutta** kohtuuhintaisten ja laadukkaiden vesi- ja sanitaatiopalvelujen saatavuudessa.
23. Vesialan investointeihin olisi sovellettava **erityiskohtelua vakaus- ja kasvusopimuksen puitteissa.**
- ✓ 24. **Yhden Euroopan komission jäsenen** olisi vastattava vesiasioista.
25. Yhtenä **sinisen diplomatian** tärkeimpänä strategisena tavoitteena olisi oltava **vesiresilienssiä koskevan maailmanlaajuisen sopimuksen** aikaansaaminen ja veden maailmanlaajuisen kiertokulun palauttaminen. Tältä osin on tarpeen **panna nopeasti täytäntöön kansainväliset sopimukset**, kuten **kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030, Pariisin sopimus, Kunmingin-Montrealin maailmanlaajuinen luonnon monimuotoisuuskehys ja YK:n avomerisopimus.**
26. Ulkosuhteissa EU:n olisi edistettävä kestävää vesi- ja jätevesihuoltoa **tekemällä yhteistyötä infrastruktuurin, teknologian ja asiantuntemuksen aloilla osana talouskumppanuuksia ja kehitysyhteistyötä.** Global Gateway on erinomainen väline tähän. **Vahvempien kumppanuuksien luomista** naapurimaiden kanssa olisi nopeutettava erityisesti **vesi-, energia- ja elintarvike-ekosysteemien välisen yhteyden (WEFE Nexus) osalta.**
27. EU:n on selvitettävä, miten sen **kauppapolitiikka ja kuluttajien vaatimukset muokkaavat vedenkäyttötapoja unionin rajojen ulkopuolella.**
28. EU:n ulkosuhteissa ja kansainvälisessä yhteistyössä **on kiinnitettävä asianmukaista huomiota nuoriin, naisiin sekä alkuperäis- ja paikallisyhteisöihin**, myös maahanmuuttajiin ja vammaisiin henkilöihin, sillä vesiresilienssi koettelee eniten mm. näitä väestöryhmiä. Olisi perustettava **kärkikumppanuusohjelma**, jolla vahvistetaan heidän vaikutusmahdollisuuksiaan kokonaisvaltaisesti.
29. **Oli perustettava Euroopan vesikeskus, jolla on myös kansainvälinen ulottuvuus** ja jonka tehtävänä on tukea jäsenvaltioita, EU:n naapurimaita ja muitakin maita veteen liittyvissä kysymyksissä. Keskukseen tulisi tuoda esiin esimerkkejä erinomaisesta yhteistyöstä, kerätä näyttöä ja dataa ilmastosta johtuvasta muuttoliikkeestä ja esittää toimintapoliittisia suosituksia, joiden avulla edistetään sinisen kehityksen ohjelmaa koskevan politiikan tavoitteita.
30. Veteen liittyviin **ilmasto-, turvallisuus-, terveys- ja pilaantumisriskeihin** on puututtava **kokonaisvaltaisilla varautumistoimenpiteillä**, jotka perustuvat selkeisiin vastuisiin ja ennakoivaan riskinarviointiin ja joilla **varmistetaan veden pysyvä saatavuus elintärkeänä resurssina. EU:n tasolla on hyväksyttävä yhteinen määritelmä ilmastosta johtuvalle muuttoliikkeelle.**
31. **Vesien pilaantumisen vähentämiseksi on pohja- ja pintavesien seuranta** parannettava. **Kemikaaleja ja hitaasti hajoavia aineita**, kuten PFAS-yhdisteitä, varten tarvitaan **yhdennetty lähestymistapa**, joka kattaa aineiden kiellot, poistamisen, tutkimuksen ja vaihtoehtojen kehittämisen näiden aineiden keskeisiin käyttökohteisiin.

**Euroopan talous-
ja sosiaalikomitea**

Rue Belliard/Belliardstraat 99
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

www.eesc.europa.eu/eublueddeal

Printed by the EESC-CoR Printing and Distribution Unit, Belgium

EESC-2026-7-FI

© Euroopan unioni, 2026

Tekstin jäljentäminen on sallittua, kunhan lähde mainitaan. Kuvien / piirrosten käyttöä tai kopiointia varten on pyydyttävä lupa suoraan tekijänoikeuden haltijalta / haltijoilta:

Kansilehti: ©Shutterstock/U2M Brand

Sisäsivut: ©Shutterstock/Chlorophylle Photography

Euroopan unionin
julkaisutoimisto

Print:
QE-01-25-045-FI-C
ISBN 978-92-830-6991-1
doi: 10.2864/0771310

Online:
QE-01-25-045-FI-N
ISBN 978-92-830-6990-4
doi: 10.2864/8718735

FI